

FRAGMENTS DE *PRIMAVERA DE BÈSTIES*

PERSONATGE: MARTA

1.

Marta, *als infants*.

Marta: Un segon. Podeu aturar els murals un moment? Tranquils, només seran uns minuts. (*Atenent els infants.*) Ara me'l mostres, Marc. (*Una vegada n'ha aconseguit l'atenció.*) Dissabte és el Festival, i supòs que a ca vostra tots heu practicat la cançó final, no? (*Alguns infants riuen discretament.*) Passa res? És per la cançó, que reis? No, explicau-ho, si us fa tanta gràcia. Per ventura podem riure tots. (*Els infants callen.*) Per què creis que vaig triar aquesta cançó? De què xerra? (*Els infants responen.*) Exactament sobre l'amistat. Molt bé, Sabrina. Qualcú més? És una cançó que parla de l'amistat. Molt bé, també xerra del respecte. Us he de dir que a mi m'han sabut greu alguns comentaris que m'han arribat per haver triat aquesta cançó, perquè sabeu que tot el que faig, ho faig perquè us estim i perquè pens en el vostre bé. Us agrada, la cançó? Idò això és el més important. Que tengueu opinió. Que no us imposin el que heu de pensar. Heu d'analitzar tot el que us diuen a ca vostra i dubtar de tot el que us arriba, per saber si és bo o no. I també sobre el que passa dins l'escola, i el que jo us pugui dir o fer, perquè ningú té la raó absoluta. D'acord? I si no voleu ballar aquesta cançó, m'ho podeu dir. No m'enfadaré. Qualcú no la vol ballar dissabte? Molt bé. Ara, podeu continuar amb el mural. A veure Marc, què em volies mostrar? Que t'han quedat de *xules*, aquestes girafes!

2.

Marta, *a punt de partir al pati es troba amb Pep Lluís, director de l'escola*

Pep Lluís: M'expliques què va passar ahir?

Marta: Ahir?

Pep Lluís: Sí. Avui han vingut uns pares a queixar-se al despatx.

Marta: (*Amb sorna.*) Sí que tenen poques feines.

Pep Lluís: Eren na Merche i en Javier, n'Asun, na Julia//

Marta: I en Víctor Pasqual?

Pep Lluís: Sí.

Pausa llarga. Pep Lluís mira Marta amb insistència.

Marta: Què passa?

Pep Lluís: Diu que el vares atacar.

Marta: ATACAR?!

Pep Lluís: No et posis nerviosa. Han dit que es varen sentir atacats per tu.

Marta: Atacats?! Han dit aquesta paraula exactament?

Pep Lluís: Sí. Aquest grup de pares han vingut a queixar-se de la cançó final del Festival. Diuen que ara per ara, així com està la cosa//

Marta: No volen que els seus fills ballin una cançó en català?

Pep Lluís: No és per això.

Marta: Pep Lluís, no. Falten deu dies. No puc canviar-ho tot.

Pep Lluís: No deman que canviïs res.

Marta: Són un grup de pares i mares tocanassos. Tu, com a director de l'escola, hauries de frenar-los.

Pep Lluís: Sé quina és la meva feina//

Marta: És una cançó!

Pep Lluís: Utilitzada en contextos poc apropiats.

Marta: Als nins els agrada. S'ho passen bé ballant-la. Tenen deu anys, hòstia.

Pep Lluís: No t'alteris, Marta. Però pens que si hi ha pares, mares i tutors legals que no volen dur els seus fills a la festa i després hi ha problemes et sabrà greu.

Marta: Saps què és el que em sap més greu? Que aquests pares, mares i tutors legals que tant reivindiquen això de la cançoneta són els primers que no acudirán a una reunió de l'AMIPA. Ni faran res si els seus fills estu- dien dins barracons. Ni es queixaran perquè aquesta aula tenguí un llum en condicions.

Pep Lluís: Però els hem d'escoltar igualment.

Marta: Què proposes? Fer-los un besamans? Són pocs i fan renou.

Pep Lluís: Sí, però puc arribar a entendre les seves raons. La gent està inquieta. Saps que des del que va passar a l'institut les famílies ens estan molt al damunt.

Marta: Allò no ha tornat a passar.

Pep Lluís: Però estan preocupats.

Marta respira profundament.

